

Ο Μέντωρ στην Οδύσσεια αναφέρεται ως το πρόσωπο στο οποίο ο Οδυσσεύς εμπιστεύτηκε «τα του οίκου του» όταν έφευγε για τον Τρωικό Πόλεμο. Η λέξη «Mentor» υιοθετήθηκε από την αγγλική γλώσσα για να αποδώσει αυτό που συμβαίνει **όταν κάποιος μεταδίδει τη σοφία του και μοιράζεται τη γνώση του με ένα λιγότερο έμπειρο συνάδελφο**. Η πρώτη καταγεγραμμένη σύγχρονη χρήση του όρου εντοπίζεται σε ένα βιβλίο του 1699 με τίτλο «Les Aventures de Telemaque», από το Γάλλο συγγραφέα François Fénelon.

Σήμερα, ως μέντορας ορίζεται **κάποιος –κατά συνθήκη μεγαλύτερος σε ηλικία και σίγουρα πιο πεπειραμένος- ο οποίος καθοδηγεί την προσωπική ανάπτυξη ενός νεότερου, χωρίς να αποσκοπεί σε προσωπικά κέρδη**.

Είναι σημαντικό να διαχωρίσουμε την έννοια του εκπαιδευτή από την έννοια του μέντορα. Η έννοια του εκπαιδευτή αφορά την αντικειμενική διαδικασία υποβοήθησης επίτευξης στόχων από τον εκπαιδευόμενο. Εκπαιδευτής μπορεί να γίνει ο καθένας, άλλοτε επιτυχημένος και άλλοτε λιγότερο επαρκής.

Ο μέντορας είναι κάτι **τελείως διαφορετικό**: Είναι ένα άτομο με αδιαμφισβήτητη ακεραιότητα, ο οποίος δημιουργεί αίσθημα ασφάλειας στους προστατευόμενούς του. Ο μέντορας είναι κατά συνθήκη σεμνός, απλός και προσιτός.

Αναφέρει πράγματα που ορισμένες φορές είναι πικρά, αλλά και μόνο ότι μας ακούει και μας συμβουλεύει, αφήνει ένα αίσθημα ικανοποίησης και μας βοηθάει να ξεπεράσουμε τους φόβους μας.

Ευνοεί κάθε πλαίσιο συνεργασίας, έτσι ώστε αυτοί που τον ακολουθούν γίνονται συνεχώς καλύτεροι. Την ίδια στιγμή παρουσιάζει ευκαιρίες και προκλήσεις που είναι δυσδιάκριτοι για τον πολύ κόσμο.

Ο Καθηγητής Χρήστος Κίττας είναι ο δικός μου μέντορας, όπως είναι και για πολλούς άλλους ανθρώπους που βρίσκονται εδώ σήμερα. Με έμαθε να αποσαφηνίζω τους στόχους μου, να βλέπω μπροστά. Μπορώ να τον ρωτήσω τα πάντα, να συζητήσω μαζί του κάθε ιδέα ή σχέδιό μου, να ακουμπήσω πάνω του τη χαρά ή τη λύπη μου. Με αγωνία περιμένω τη γνώμη του, την εμπειρία του, την κριτική του, την αντικειμενική αξιολόγηση της προόδου μου, τα σχόλια για τα όνειρά μου. Και εκείνος μου τα προσφέρει πάντα απλόχερα, με στοργή, σαν αυτή που δείχνει ένας πατέρας στην κόρη του ή εν προκειμένω, ένας μέντορας στη μαθήτριά του.

Να είστε καλά, γιατί σας χρειαζόμαστε κύριε Καθηγητά.